

AFSCHEIDSDIENST VAN EEN GELIEFDE BROEDER **HJM Sales, 16-01-2017**

Geliefde broeders en zusters, het was voor mij een eer om tijdens de afscheidsdienst van een geliefde broeder te mogen spreken. Want er zijn maar weinig mensen, die zo'n geweldig goed voorbeeld voor mij zijn geweest als hij. Altijd blij, altijd eenvoudig, altijd trouw in zijn dienstbetoon, altijd een getuige van de Here Jezus en altijd vertrouwend op Hem als er sprake was van moeilijkheden.

Ik ontmoette hem en zijn vrouw voor het eerst in de gemeente in de herfst van 1971 en al spoedig werden mijn vrouw en ik bij hen thuis uitgenodigd. En daar werden wij of wij het nu wilden of niet geconfronteerd met zijn grote hobby: electronica, muziekversterkers en aanverwante zaken. Een andere hobby was knutselen aan auto's. Hij slaagde er in om eigenlijk alles wat kapot was te repareren. Zo bouwden we samen, eigenlijk deed hij het meeste werk, een andere motor in mijn oude Kadett. En hij hield van snelheid. In 1972 had hij een snelle BMW en ik moest mee om op de snelweg te ervaren hoe snel de wagen wel niet was.

Maar wat mij altijd bij zal blijven, is (was) zijn nooit aflatende blijdschap over zijn redding door Jezus Christus. Hij was er vol van! Nooit kon hij nalaten om te getuigen over wat Jezus voor hem had gedaan. Hoe Hij naar het kruis was gegaan voor verloren zondaren. En als je dan met hem bijvoorbeeld in een winkel was, dan gaf hij verblijd zodra er maar even gelegenheid een getuigenis over Jezus.

Zijn blijdschap was bijzonder. Ik hou zelf van fietsen en ik heb er een gewoonte van gemaakt om tegenliggers te groeten. Dat heb ik van hem geleerd. Maar altijd verbaas ik mij weer, dat zo weinig mensen teruggroeten. Maar zo niet bij hem. Op een keer, misschien 15 jaar geleden, ging ik met hem fietsen over de heide en hij groette verblijd elke passant. En bijna iedereen groette terug. Dat was zijn uitstraling! Geweldig!

Ik vroeg aan de Heer waarover ik zou moeten spreken en mijn gedachten werden bepaald bij David. David was min of meer een buitenbeentje. Altijd aan het werk, bezig met het hoeden van schapen. En hij stond pal voor ze, ook tegen roofdieren. En toen Samuël, de belangrijkste geestelijke en politieke leider van het land op bezoek kwam om een van de zonen van zijn vader Isaï te zalven als de aanstaande koning, werd David niet uitgenodigd. Dat vond hij ook niet erg. Hij was liever bij de schapen.

De naam David betekent "*Geliefde*". David was Gods geliefde. God hield van hem. En ja, ook mijn broeder was Gods innig geliefde kind. David stond pal voor de schapen, maar ook pal voor de Heer. Toen de reus Goliath, strijder van de vijand (de Filistijnen), ooit de legers van Israël vernederde en niemand hem aandurfde, stond David daar. Hij kon het niet aanhoren dat zijn Heer werd beledigd. En terwijl niemand durfde, versloeg de kleine David de reus Goliath met vijf stenen en doodde hem. Het getal vijf is het getal van genade en wijst op Golgotha's kruis waar Jezus voor de mensen stierf.

De reus Goliath wordt altijd vereenzelvd met bergen van problemen. Die mogen wij overwinnen door te blikken op het kruis. En dat deed mijn broeder. Hij liet zich nooit ontmoedigen. Hij bleef op Jezus vertrouwen, dat Hij zou voorzien en dat Hij de oplossing zou brengen.

Broeders en zusters, een aantal jaar geleden (misschien 10?) werden de tekenen van een hersenbeschadiging langzaam bij hem zichtbaar. Daardoor werd hij soms door mensen niet begrepen of genegeerd. Dat was vaak moeilijk voor hem. Ondoordachte, misplaatste woorden kunnen als stenen aanvoelen. Maar zo bijzonder was het dat hij het kon overgeven aan de Heer: "*Jezus Christus, Mijn Redder, heeft zo veel voor mij aan het kruis geleden. Ik geef alles aan hem over.*" En dan was hij weer blij. Is dat geen geweldig voorbeeld voor ons?

In de bijbel staat een verhaal over Stefanus, een eenvoudige gelovige. Hij getuigde over Jezus en zijn woorden werden ook niet begrepen, noch geaccepteerd. Ten slotte werd hij gestenigd. Maar hij zag de hemel geopend en zag daar Jezus stáán, Die zo zegt de bijbel in de hoogste hemel aan Gods rechterhand zit (Hebr. 1:3). En terwijl hij werd gestenigd, stierf hij, maar vergaf zijn beulen. Hand. 7:54-60. Ja, ik geloof dat de Heer Zijn kinderen, die pal voor Hem staan, bij de hemelpoort opwacht wanneer zij sterven. Hij toont respect voor de kinderen Gods die Zijn Naam belijden: *“Goed gedaan, trouwe dienstknecht. Je bent getrouw geweest over weinig, over kleine dingen. Daarom zal ik je over veel zetten. Ga binnen in de vreugde van uw Heer.”* Matth. 25:21,23.

De gelovige zal eeuwig leven. Op het moment van sterven stapt hij over een drempel in een nieuw volmaakt leven. Dit eeuwige leven, de vreugde des Heren, heeft God niet alleen voor Stefanus en voor mijn geliefde broeder weggelegd. Ieder mens mag zich bekeren van zijn of haar zondige praktijken, van een doelloos, materialistisch leven. Elk mens krijgt de kans om zich te bekeren en om Jezus Christus aan te nemen en te geloven dat Hij aan het kruis van Golgotha voor het verloren mensdom stierf. De mens is door de zonde gedoemd om in het verderf terecht te komen. Het waren deze zonden van de mens die Jezus naar het kruis brachten. Want Hij nam vrijwillig onze zondes Schuld op Zich. En door Zijn sterven overwon Hij de duivel. En Hij stond op uit de dood en het graf. God wil niet dat wij verloren gaan. Joh. 3:16-18 – *“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.”*

Vele ongelovige mensen zullen zeggen, dat dit dwaasheid is. De mens is verantwoordelijk voor zijn of haar eigen daden en het is toch onzin dat een ander, ook al is het God, onze zonden draagt en de straf ondergaat! Zegt men! Wel, het was Gods barmhartigheid, liefde en genade om dit te besluiten. En wie wil of kan de ratio van liefde beargumenteren? God heeft de mens nu eenmaal lief en wil de mens redden.

1 Cor. 1:18-21 – *“Want het woord des kruises is wel dengenen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods; Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken. Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt? Want nademaal, in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;”*

Er wacht de gelovige in Christus een geweldige, heerlijke toekomst. Spoedig breekt de dag aan dat wij onze Redder zullen ontmoeten. In de hemel zullen wij dan al onze geliefden die vóór ons in Christus zijn gestorven, weer terugzien. Dát is onze troost!

1 Thess. 4:13-18 – *“Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.”*

Geliefde broeders en zusters, moge de Heiland u en mij deze week zegenen. Amen.